

РЕШЕНИЕ

№ 4198

гр. София, 27.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7249** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на [фирма] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 15 от 03.04.2019г. на директора на Б. дирекция "Източнобеломорски район" [населено място] - такса за водовземане по разрешително №3169/21.02.2007г., издадено от министерство на околната среда и водите /МОСВ/, продължено с Решение №РР-39/15.02.2012г. на МОСВ, на [фирма], за правото на водовземане от повърхностен воден обект - Язовир "К.", изграден на река В., в землището на [населено място], област П. за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. в размер на 58 900лв. главница и лихва за периода от 01.04.2017г. до 03.04.2019г. в размер на 11 993,65 лв. и за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. в размер на 67 066,80 лв. главница и лихва за периода от 01.04.2018г. до 03.04.2019г. в размер на 6 856, 27 лв.

С жалбата се твърди, че АУПДВ е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалноправните норми. Сочи се, че не е спазен 14-ет дневния срок за издаване на АУПДВ и че АУПДВ не е мотивиран. Оспорва се обективността на извършените проверки, тъй като не е посочено, че са били засечени водомерните устройства за реално изразходваното количество водни маси, поради което не може да бъде установено действително пропуснатото количество водни маси за напояване. Иска се АУПДВ да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбата се поддържа. Твърди се, че има несъответствие в задълженията за 2016 година. Представя се писмено становище. Претендират се разноски.

Ответникът оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Издадено е разрешително №3169/21.02.2007г., от министерство на околната среда и водите /МОСВ/, продължено с Решение №РР-39/15.02.2012г. на МОСВ, на [фирма], за правото на водовземане от повърхностен воден обект - Язовир "К.", изграден на река В., в землището на [населено място], област П., с краен срок 21.02.2022г. В т.6 от условията, при които се предоставя правото на водовземане в случай на липса на измервателно устройство, до монтирането му, таксата за водовземане се заплаща на база заявен от дружеството и разрешен с месечния график воден обем, в границите на разрешения годишен лимит по разрешителното. Лимитът на ползваната вода е до 70,0 млн. куб.м./годишно.

На основание чл.194б, ал.4 от Закона за водите /ЗВ/ до дружеството е изпратена Покана за доброволно изпълнение, с изх. № ПО-02-48/27.02.2019г. за дължима такса за 2016-2017г., възлизаща в общ размер на 125 966,80 лв. Указани са 7-ем дневен срок за заплащане и банковата сметка, по която следва да се преведе дължимата сума. Поканата е получена на 11.03.2019г.. В законоустановения срок не е постъпило плащане, както и не са входирани възражения срещу основанията и размера на определената такса.

На 18.03.2019г. дружеството жалбоподател е уведомено с писмо от ответника за започване на производство за установяване на публично държавно вземане за дължимата такса за периода от 01.01.2016г. - 31.12.2017г., както и че може да представи документ, удостоверяващ плащането.

С представени от МОСВ графици, съставени на основание чл.53, във вр. с чл.151, ал.2, т.2, б."е" от ЗВ, за използване на водите през 1916г. се установява, че е посочено количество за напояване от язовир "В.", както следва - за м. април - 3,000 млн.куб.; м.май - 6,000 млн.куб.; м.юни - 14,000 млн. куб.м.; м.юли - 17,000 млн. куб.м.; м.август - 18,000 куб.м.; м.септември -0,600 млн.куб.м. ; м.октомври - 0,200 млн. куб.м.; м.декември - 0,100 млн. куб.м.

С представени от МОСВ графици, съставени на основание чл.53, във вр. с чл.151, ал.2, т.2, б.е от ЗВ, за използване на водите през 1917г. се установява, че за м.януари, м.февруари и м.март е посочено следното количество за напояване от язовир "В." - 0,018 млн.куб.м., за м. април - 3,020 млн.куб.; м.май - 7,000 млн.куб.; м.юни - 14,000 млн. куб.м.; м.юли - 16,000 млн. куб.м.; м.август - 3,800 куб.м.; м.септември -10,000 млн.куб.м. ; м.октомври - 1,000 млн. куб.м.; м.ноември - 1,000 млн. куб.м., м.декември - 0,015 млн. куб.м.

С Акт за установяване на публично държавно вземане № 15 от 03.04.2019г. на директора на Б. дирекция "Източнобеломорски район" [населено място] е установено публично държавно вземане за водовземане от повърхностен воден обект - Язовир "К.", по Разрешително №3169/21.02.2007г., издадено от министерство на околната среда и водите /МОСВ/, продължено с Решение №РР-39/15.02.2012г. на МОСВ, на [фирма], за правото на водовземане от повърхностен воден обект за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. в размер на 58 900лв. - главница и лихва за периода от 01.04.2017г. до 03.04.2019г. в размер на 11 993,65 лв. и за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. в размер на 67 066,80 лв. - главница и лихва за периода от 01.04.2018г. до 03.04.2019г. в размер на 6 856, 27 лв.

АУПДВ е съобщен на жалбоподателя на 08.04.2019г., а жалбата е подадена на 23.04.2019г..

Жалбоподателят е предоставил на ответника Справка за изчислени актувани и източени води - язовири и изравнители, които имат издадени разрешителни за водоползване за 2016г. и декларация по чл.194б от Закона за водите за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г.. В декларацията е посочено иззето количество вода - 1 049 619,4 куб.м. и дължимата сума 1 049,62 лв. В декларацията не е посочено разходомерно устройство. Същото количество вода е посочено и в справката.

Съставен е Констативен протокол № ПВ2-161/23.05.2018г. за извършената проверка по документи - декларация по чл.194б от ЗВ за 2016г., справка за уловени водни маси преработени от ВЕЦ К., справки от месечния график на МОСВ за язовирите по месеци относно заявените и отпуснати водни обеми за напояване. Установено е несъответствие между заявените водни количества за напояване, респ. отпуснати по месечен график с декларираните водни обеми за съответната година.Позовавайки се на т.1.5 в раздел "Задължения за провеждане на собствен мониторинг" от решение №39/15.02.2012г. към разрешително 3169/21.02.2007г. и на липсата на измервателно устройство в началото на тунела при мястото на водовземане органът е приел, че дължимата такса за водовземане следва да се изчисли на база разрешен с месечния график воден обем от 58900000 куб.м. заявен от дружеството, в границите на разрешенния лимит, съобразно посочената в разрешителното цел. Така дължимата такса е определена в размер на 58 900 лв.

Представена е и декларация по чл.194б от Закона за водите за периода от 01.01.2017г. - 31.12.2017г., в която е посочено иззето количество вода - 625 216,5 куб.м. и единичен размер на таксата 0,0012. Деклараторът е отбелязал, че водовземането се осъществява от оператор на водоснабдителна или напоителна система за доставяне на различни потребители. В графа измервателно устройство е посочено : "рейка".

В Констативен протокол № ПВ2-25 от 12.03.2018г. е посочено, че с декларация от жалбоподателя са декларирани водни количества 625 216,5 куб.м. Уловените водни маси за 2017г. записани в дневник са 14894884 куб.м.Посочено е, че поради липса на измервателно устройство в началото на тунела при мястото на водовземане, дължимата такса за водовземане за горепосочения период е изчислена на база разрешен с месечния график воден обем заявен от дружеството в границите на разрешенния лимит по разрешителното. Така дължимата такса за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. е в размер на 67 066,80лв.

За изясняване на обстоятелствата по делото са приети две съдено-счетоводни експертизи. Експертът е посочил, че формулата по която е изчислена таксата в Акт за публично държавно вземане №15/03.04.2019г. е по чл.11 от Тарифата за таксите за водовземане,за ползване на воден обект и за замърсяване обн. в ДВ бр.2 от 2017г. - $T=E \times W$, като Т- размер на дължимата годишна такса; Е- единичен размер на таксата ; W- размер на ползвания годишен воден обем от повърхностни води. За период 01.01.2016г. -31.12.2016г. съгласно Декларация по чл.194б от Закона за водите Изпълнителния Директор на [фирма] декларира иззето количество вода /годишен воден обем/ 1 049619,4 куб.м., а според Констативен протокол №ПВ2-161 изготвен от главен експерт към Б. Дирекция „Източнобеломорски район“ - [населено място] водовземането е 58900000 куб.м..разрешени на база месечен график заявен от дружеството поради липса на измервателно устройство в началото на тунела.

Дължимата такса за водовземане съгласно разрешително №3169/21.02.2007г. е в размер на 58 900лв.,изчислена по формулата: $T=E \times W$ и лихва в размер на – 11992,68лв.

За период 01.01.2017г. -31.12.2017г. съгласно Декларация по чл.194б от Закона за водите Изпълнителния Директор на [фирма] декларира иззето количество вода /годишен воден обем/ 625216,5 куб.м., а според Констативен протокол №ПВ2-25 изготвен от главен експерт към Б. Дирекция „Източнобеломорски район“ - [населено място] водовземането е 55889000 куб.м..разрешени на база месечен график заявен от дружеството поради липса на измервателно устройство в началото на тунела. Дължимата такса за водовземане съгласно разрешително №3169/21.02.2007г. е в размер на 67066,80лв., и лихва в размер на – 6855,64лв.

Общо за периода 01.01.2016г. – 31.12.2017г.- главница в размер на 125966.80лв. и лихва в размер на – 18848,32 лв.

Експертизата от 11.11.2019г. е оспорена от жалбоподателя, поради това, че вещото лице е направило изчисленията на база месечен график вместо на база декларирано количество вода с подадените декларации. Втората експертиза не е оспорена. Съдът кредитира изцяло заключенията, тъй като оспорването не касае специални знания, а предпочитано доказателство.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима.Подадена е в срок от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

АУПДВ е издаден от компетентен орган, предвид разпоредбата на [чл.195б, ал.1](#) във връзка с [чл.152 от ЗВ](#), в предвидената писмена форма, съгласно изискванията по [чл.59, ал.2, т. 1-8 от АПК](#).

Съгласно [чл.194б, ал.1 от ЗВ](#) ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни представят информация за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и съдържащ данните, съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите.

Дружеството-жалбоподател е подало към ответника декларации във връзка с процесното разрешително. Съдът констатира, че посочените количества в декларациите не са идентични със стойностите, установени като задължение с процесния АУПДВ.

Административният орган е изпратил покана за доброволно изпълнение на задължението за плащане на таксата за водовземане, която съдържа предупреждение, че при неизпълнение ще последва издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. Тоест, спазени са правилата на [чл.26 от АПК](#) и на дружеството-жалбоподател е било гарантирано правото на защита в пълен обем. Имало е възможност да направи всичките си искания и възражения и да представи всичките си писмени доказателства.

В административното производство и в съдебното производство, жалбоподателят не представи нови писмени доказателства, установяващи плащане на процесните задължения.

Актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1.

извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2. платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3. покана към лицето за доброволно изпълнение; 4. констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението /чл.195, ал.2 от ЗВ/. Процесният акт е издаден въз основа на представени от дружеството декларации по чл.194б от ЗВ за периода, поканата за доброволно изпълнение и констативни протоколи от проверка за изпълнение на задълженията.

Неоснователно е възражението, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила след като актът не е издаден в 14-ет дневен срок от датата на започване на административното производство. Дружеството е уведомено за започване на административното производство на 18.03.2019г., а АУПДВ е издаден на 03.04.2019г. Закъснение от два дни не е съществено, а и срокът е инструктивен, с оглед дисциплиниране на органа.

АУПДВ е мотивиран, тъй като са посочени фактически и правни основания за издаването му. Изрично са цитирани констатациите в констативните протоколи. Правото на защита не е нарушено.

Оспорва се обективността на извършените проверки, тъй като не е посочено, че са били засечени водомерните устройства за реално изразходваното количество водни маси и по тази причина не може да бъде установено действително пропуснатото количество водни маси за напояване. Със събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателят не е ползвал водомерни устройства, поради което измерване на изразходваното количество вода, чрез такива устройства не е възможно.

Предвид изложеното неоснователно е възражението, че в административното производство по издаване на оспорения акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са основание за незаконосъобразност на акта.

Размерът на задълженията се различава от декларирания от самото дружество размер на ползваното по години количество вода. Това е така защото дружеството не разполага с разходомерно устройство, регламентирано в Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, а съгласно т.6 от условията при които се предоставя правото на водовземане в случай на липса на измервателно устройство, до монтирането му таксата за водовземане се заплаща на база заявен от дружеството и разрешен с месечния график воден обем, в границите на разрешения годишен лимит по разрешителното. В графа измервателно устройство на декларацията за 2017г. е посочено : "рейка". Рейката е специфичен начин за отчитане на изразходваното количество вода, чрез стъпаловидно разположени на стената елементи, посредством които се определят котите на водното ниво, но това не са регламентирани от закона измервателни устройства.

Съгласно [чл.194, ал.1, б. "а" от ЗВ](#) за правото на използване на водите се заплаща такса за водовземане от повърхностни води, а съгласно [чл.194, ал.2 от ЗВ](#) таксата по ал.1, т.1 се определя на база отчетия обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в [наредбата по чл. 117а.](#) Разпоредбата на [чл.194, ал.6 от ЗВ](#) указва, че размерът на таксите от вида на процесната, начинът и редът за тяхното изчисляване и заплащане, се определя с тарифа на Министерския съвет. В случая към 2016г. е била в сила [Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване](#), приета с [ПМС № 177/ 24.06.2011 г.](#), в сила от 01.01.2012 г., отм. ДВ бр.2/06.01.2017г., а за 2017г. е била в сила [Тарифата за таксите за водовземане, за](#)

ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн., ДВ, бр. 2 от 6.01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г..

От заключенията на вещото лице се установява, че размерът на таксите за 2016г. и за 2017г. са изчислени съобразно посочените тарифи. Таксите са определени на база отнетия обем вода. За 2016г. водовземането е 58900000 куб.м.. разрешени на база месечен график заявен от дружеството, а за 2017г. - 55 889 000 куб.м. отново разрешени на база месечен график заявен от дружеството. Други доказателства извън декларациите за действително отнетия при водовземането обем вода не са представени. Начинът на използването на водите на комплексните и значимите язовири се определя в годишен и месечни режимни графици, които се утвърждават от министъра на околната среда и водите и са неразделна част от разрешителното за водовземане /чл.51 от ЗВ/. Декларациите по чл.194б от ЗВ се подават от титулярите на разрешителни. Директорът на басейнова дирекция извършва проверка на информацията в декларацията и съответствието ѝ със:1. резултатите от собствения мониторинг;2. показанията на измервателните устройства, и 3. резултатите от извършения през годината контрол /чл.194б, ал.3 от ЗВ/. В случая чрез резултатите от собствения мониторинг ответникът е констатирал несъответствия относно декларирания воден обем и този по утвърдените от МОСВ графици. При тези факти ответникът законосъобразно е издал АУПДВ с коригирани данни относно размера на ползвания годишен воден обем и на тази основа е определил размера на дължимата такса за водоползване за 2016г. и за 2017г., за която не се твърди и не са ангажирани доказателства да е била платена в сроковете по чл.194б, ал.2 от ЗВ.

По изложените съображения съдът прие, че АУПДВ е законосъобразен административен акт. Жалбата е неоснователна.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за разноси е неоснователно. Ответникът не е претендирал присъждане на такива.

Така мотивиран и на основание чл.172 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 15 от 03.04.2019г. на директора на Б. дирекция "Източнобеломорски район" [населено място] - такса за водовземане по разрешително №3169/21.02.2007г., издадено от министерство на околната среда и водите, продължено с Решение

№РР-39/15.02.2012г. на МОСВ, на [фирма], за правото на водовземане от повърхностен воден обект - Язовир "К.", изграден на река В., в землището на [населено място], област П. за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. в размер на 58 900лв. главница и лихва за периода от 01.04.2017г. до 03.04.2019г. в размер на 11 993,65 лв. и за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. в размер на 67 066,80 лв. главница и лихва за периода от 01.04.2018г. до 03.04.2019г. в размер на 6 856, 27 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на РБългария в 14-ет дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: